

Publicerad 2007-04-13 19:49 av sonrisa_falsa

Inte för att hon förtjänar en dikt men vafan...

Aska

Jag vadar i en flod av minnen
en våldsam ström av evigt dränkta frågor
du klöser sönder mina sinnen
som spolas bort bland kritvitt skum och vågor

Ut på en stormig ocean
där stjärnor blöder i den svarta natten
Hjälp mig! Jag är inte van
att ensam trotsa dessa djupa vatten

Kan du va ärlig nu så säg:
betydde jag ej något alls?
en helig tystnad kväver dig
som händer runt en svullen hals

Nu dånar havet runtomkring
och stormen sliter mig i bitar
jag kan ej älska någonting
med bröstet fyllt av vassa nitar

Nu falnar snart den eld som brann
den färgade min själ med svärta
ty varje dag sen du försvann
rensar jag askan ur mitt hjärta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sonrisa_falsa med Poeter.se id #11582 innehar upphovsrätten